

Valgdagen". Altsaa for at kunne forsvare de Udtalelser, Mindretallet fremkommer med i Modsetning til, hvad Forhørene virkelig indeholde, tager Mindretallet ikke i Betænkning at sigte Mænd, Valgere, Indehavere af den almindelige frie Valgret for, at de have givet falsk Forklaring til Retsprotokollen. De have foregivet Sygdom! Naa, han siger det ikke bestemt, han holder sig en lille Vagbør aaben, han siger, at de „hynes" at have valgt den Udvei at foregive Sygdom paa Valgdagen. — Hvad Nordruplunds Guds angaar hedder det ogsaa, at der har fundet Valgtryk Sted, og der lægges megen Vagt paa, at Graah ikke til nogen af Husmændene, men til et Par Gaardmænd — jeg veed ikke i hvilket Diemed — skulde have sagt, at det blev hans Sag, hvorledes han vilde bære sig adbagefter Valget. Deri lægger man altsaa ind, at han skal have tænkt paa at gjøre noget Ondt. Nu er det jo ellers et gammelt Ordspøg, at Tænter ere toldfri, men her vil man fordømme Graah, fordi han har sagt, at det vilde blive hans Sag, hvad han muligvis vilde gjørebagefter Valget. Det forekommer mig, at man i dette Tilfælde skal ligeledes fornemmelig holde sig til, hvad Vedkommende selv siger. Jeg ser ikke, at man har Grund til at kaste Brag paa de afgivne Forklaringer. Hvad nu Nordruplunds Husmænd og Arbeidere angaar, oplyses det, at der talt er 5, af af hvilke den Æne ikke var tilstede; til Rest bliver 4. Den Første er Smed Christofferen, som stemte paa Dahl, men ikke tvungen, Husmand Hans Carlsen har stemt paa Dahl efter sin Overbevisning; Forvalteren sagde udtrykkelig, at de havde Lov til at stemme, paa hvem de vilde, det var ikke nogen tvungen Sag. Han har frivillig afgivet sin Stemme og hverken grædt eller senere beklaget sig. (Munterhed). Det er nemlig den Mand, om hvem dette er sagt, „Veihusmand" N. Nielsen har stemt paa Dahl frivillig. „Husmand Anders Hansen har stemt paa Dahl frivillig". Dette er de Paagjældendes egen Forklaring. Forvalter Mogenssen forklarer, at man har søgt at overbevise, ikke at tvinge, og udtrykkelig sagt, at de kunde stemme, som de vilde, det var en frivillig Sag. Det er, hvad der er foregaaet med Hensyn til Nordruplund. Naar det erede Mindretal anføres, at „Sorø Mademies" Skovfoged ved Nordruplund, Thomsen, har opfordret Ledvogter Henrikken til at være Dahls Stiller, og efter at denne, som først havde givet Afslag, erklærede sig villig, sagde Thomsen til ham, at „jaa var han moralsk forpligtet til at stemme paa Dahl", jaa veed jeg ikke, om det har været det erede Mindretalls Mening dermed at ville antyde, at der her skulde foreligge Noget, sain i fjerneste Henseende kunde bebreides den Paagjældende, thi mig forekommer det at være fuldstændig i sin Orden, at man siger til en Mand, der har paategnet en Opfordring til en Anden om at stille sig, at naar han har gjort det og derved bidraget til,

at den paagjældende Mand stiller sig, er det ogsaa hans moralske Pligt at møde og stemme paa ham. Det er min Opfattelse, at det forholder sig saaledes; men det, som her anføres, bør iøvrigt sammenholdes med Klagen, og den gaar ud paa, at denne stakkels Mand Ledvogter Henrikken skulde have beklaget sig over, at han var tvungen af Skovfoged Thomsen til at stemme og skulde miste sit Arbejde, hvis han ikke gjorde det. Dette har reduceret sig til, at han efter nogle Dages Betænkning frivillig har tilkendegivet sin Beslutning at ville være med til at opfordre Dahl til at stille sig. Det er tvung. Derimod er det sandt, at i Odemark Skov er en Skovarbejder Jens Jensen bleven affebiedet Dagen efter Valgdagen, og hvorfor? Fordi, som Cieren ligesvem har erklæret for Retten, han vilde have et Arbejde udført den Dag. Det var sagt til den Paagjældende, at hvis han ikke kom den Dag, vilde der blive antaget en Anden i hans Sted. Han kom ikke, den Anden blev antaget, og altsaa var der ikke Brug for ham længer til dette Arbejde. Om dette staaer i Forbindelse med Valget, vides aldeles ikke; der foreligger aldeles Intet til Oplysning derom. Om Arbejdet har været presferende eller ikke, veed man heller ikke. Om det er humant fra Skoveierens Side, derom kunne vi ikke dømme, da vi ikke kjende Forholdene. Men at det i og for sig er fuldstændig louligt at en Mand siger: Jeg vil og maa have mit Arbejde udført paa den bestemte Dag, og kan og vil Du det ikke, fordi Du vil hen og stemme, saa tager jeg en anden Mand til at udføre dette Arbejde. — Med Hensyn til Frederikslund hedder det i Mindretalls Betænkning: „Det er oplyst, at en Arbejder Jens Poulsen fik Opfordring fra Gartner Barentsen paa Frederikslund Sovegaard, om at stemme paa Dahl, idet Budet sagde, at han ellers vilde miste sit Arbejde. Han stemte paa Dahl, men vilde ellers have stemt paa Lauber". Det fremsettes her af Mindretallet som Noget, der er oplyst ved Forhørene og det er altsaa forsaavidt i Strid med, hvad jeg har sagt. Nu ville vi altsaa se, hvad der virkelig fremgaar af Forhøret. Den paagjældende Mand, Jens Poulsen, forklarer, „at han har stemt paa Dahl, fordi han antog, at det onskedes af Cieren eller Forvalteren. Han var gaet til Gaardmand Søren Rasmussen for at høre med ham og stemme paa Lauber, men der kom Silsen fra hans Kone, at han skulde komme hjem, og hun fortalte da, at Husmand L. Chr. Sørensen havde været der og sagt, at han skulde stemme paa Dahl, men ikke talt til ham om, at han ellers vilde blive sagt op af Huset, men Sørensen har sagt til hans Kone, at han ellers vilde miste sit Arbejde paa Gaarden". Hvad siger nu Poulsens Hustru? Hun siger, „at kort efter, at hendes Mand var gaet, kom Husmand Chr. Sørensen og sagde, at han skulde hilse oppe fra Gaarden, at han skulde tage ind og stemme paa